

Okrasa místo popela: uzdravující cesta odpuštění

V průběhu let a při své snaze nalézt pokoj a uzdravení na cestě odpuštění jsem si jedinečným způsobem uvědomila, že tentýž Syn Boží, který usmířil mé hříchy, je tentýž Vykupitel, jenž spasí i ty, kteří mi hluboce ublížili. Nemohla jsem skutečně věřit té první pravdě, aniž bych věřila i té druhé.

Tak jak rostla má láska ke Spasiteli, rostla i má touha nahradit bolest a hněv Jeho hojivým balzámem. Byl to mnohaletý proces, jenž vyžadoval odvahu, zranitelnost, vytrvalost a snahu naučit se důvěřovat Spasitelově božské moci spasit a uzdravit. Stále mám na čem pracovat, ale mé srdce již není na válečné stezce. Dostala jsem „srdce nové“ [Ezechiel 36:26] – srdce, které pociťuje hlubokou a nepomíjející lásku osobního Spasitele, jenž stál po mém boku, jenž mě laskavě a trpělivě přivedl na lepší místo, jenž se mnou plakal a jenž znal mé utrpení.

Starší Richard G. Scott řekl: „Nemůžete smazat to, co bylo učiněno, ale můžete odpustit. Odpuštění uzdravuje děsivé a tragické rány, neboť umožňuje lásce Boží, aby vymýtila z vašeho srdce a myslí jed nenávisti. Očišťuje vaše svědomí od touhy po odplatě. Vytváří místo pro očišťující, uzdravující a obnovující lásku Páně.“ [„Healing the Tragical Scars of Abuse“, *Ensign*, May 1992, 33.]

Můj pozemský otec rovněž v posledních letech zakusil zázračnou změnu srdce a obrátil se k Pánu, což je něco, co jsem v tomto životě vůbec neočekávala. Je to pro mě další svědectví o dokonalé a proměňující moci Ježíše Krista.

Vím, že Ježíš Kristus dokáže uzdravit hříšníka i ty, proti kterým se někdo prohřešil. Je to Spasitel a Vykupitel světa, který položil život, abychom my mohli znovu žít. Řekl: „Duch Páně nade mnou, proto že pomazal mne, kázati evangelium chudým poslal mne, a *uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění, a propustiti ssoužené v svobodu.*“ [Lukáš 4:18; zvýraznění přidáno.]

Všem, kteří mají zkroušené srdce, jsou v zajetí, ranění, a možná jsou zaslepení bolestí či hříchem, nabízí Ježíš uzdravení, zotavení a vysvobození. Svědčím o tom, že uzdravení a zotavení, jež poskytuje, skutečně přichází. Načasování onoho uzdravení je individuální a nemůžeme hodnotit načasování u druhých. Je důležité, abychom si k uzdravení dopřáli nezbytný čas a abychom během uzdravování byli sami k sobě laskaví. Spasitel je vždy milosrdný a všímavý a je připraven poskytnout nám pomoc, již potřebujeme.

Na cestě odpuštění a uzdravení se můžeme rozhodnout, že ve své rodině ani kdekoli jinde nebudeme žít nezdравé vzorce nebo vztahy. Všem, na které máme nějaký vliv, můžeme na krutost odpovídat laskavostí, na nenávist láskou, na hrubost jemností, na ohrožení bezpečím a na sváry pokojem.

Dávat druhým to, co vám bylo či je odpíráno, je mocnou součástí božského uzdravení, jehož je možné dosáhnout díky víře v Ježíše Krista. Žít takovým způsobem, že dáváte, jak pravil Izaiáš, okrasu místo popela svého života [viz Izaiáš 61:3], je skutkem víry, jenž se řídí vrcholným příkladem Spasitele, který vše vytrpěl, aby mohl všem pomoci.

Svědčím o tom, že tím největším příkladem lásky a odpuštění je náš Spasitel Ježíš Kristus, který v hořké agónii prohlásil: „Otče, odpust jim, neboť nevědí, co činí.“ [Lukáš 23:34.] (Kristin M. Yeeová, „Okrasa místo popela: uzdravující cesta odpuštění“, *Liahona*, listopad 2022, 37–38)